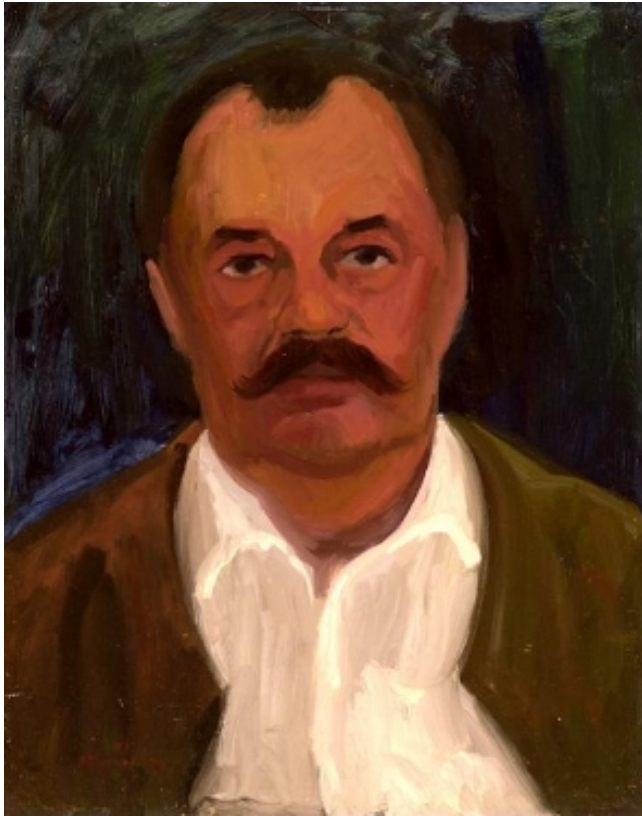

Szegény Dzsoni és Árnika

magyar film

rendező: Sólyom András

író: Lázár Ervin

forgatókönyvíró: Sólyom András

zeneszerző: Márta István

operatőr: Mertz Lóránt

vágó: Szécsényi Ferencné

szereplő(k):

Puskás Tamás (Dzsoni)

Nyertes Zsuzsa (Árnika)

Bujtor István (Östör király)

Balázsovits Lajos (Lovag)

Törőcsik Mari (Százarcú Boszorkány)

Szegény Dzsoni a világ legszabadabb embereként vándorol a világban. A legszabadabb és a legszegényebb, mert nem tartozik senkihez és nincs semmije. Csodálatos tájakon vándorol, mígnem egy öreg kunyhóhoz érkezik. Itt él egy látszatra egyszerű néni, aki azonban nem más, mint a Százarcú Boszorkány...

Idő szerint | Hely szerint

Vetítik: M1: Kedd (November 1.) 12:55

Vélemény Összes hozzászólás (3)

nagi | Válasz | Előzmény (mérlegelő) 2008. dec. 28. 11:14 | 3/3

Ez mekkora nagy film! Persze kellett hozzá egy olyan fantasztikus alap, mint Lázár Ervin meséje. Szerintem éppen hogy igen jól sikerült adaptáció. Jó a zenéje, klasszak a képi megoldások és bár a két főszereplő nem tűndököl, de az olyan mellékszereplők, mint Bánhidi László meg Ipi Apacsék, nagyot alakítanak. (Orbán Viktor meg mint rabló-focista: fetrengtem a röhögéstől! Persze ezt a készítők még nem tudhatták, hogy utólag mekkora poén lesz.) Érdekes, ismerem LE összes gyerekmeséjét, de még soha nem jutott eszembe egyikről sem, hogy filmet kéne csinálni belőle. Azonban ha már film: százszor is ezt nézzék meg a gyerekeim, mint akármilyen Madagaszkárokat és Jégkorszakokat, amelyeknek persze megvan a maguk értéke, csak éppen nem említhetők egy lapon az ilyen alkotásokkal.

mérlegelő | Válasz 2008. máj. 10. 14:16 | 2/3

Lázár Ervin írásai /különösen-elsősorban a meséi!/ LÁTSZÓLAG szinte kiáltanak a megfilmesítés után. Mégis, nagyon nehéz visszaadni képben és filmes időben azt a személyes és páratlan varázst, ami pont a lényege L.E. zsenijének; ezért maradt fakó ez a jószándékú feldolgozás is... /Kizárólag

Dajka M.-Feleki K. párosa miatt említhető

e filmnél inkább "A kislány meg az orosz lány" - különben az is tisztességes, de szerény nekiveselkedés csupán./

fokabel | Válasz 2006. jan. 17. 16:20 | 1/3

Hat az egyik focista csavo ebben a filmben az orbanviktor, 20 évesen, szurkeskek melegitoben, hatan sarga szammal lathato :D

<http://us.imdb.com/name/nm1476808/>

Muhahahahaha

LÁZÁR ERVIN

SZEGÉNY DZSONI ÉS ÁRNIKA

TARTALOM

ELSŐ FEJEZET

amelyben egy mese írására szövetkezünk,
és a főszereplőket is megismerjük

MÁSODIK FEJEZET

amelyben szegény Dzsoni, a világ legszabadabb
embere a Százarcú Boszorkával viaskodik

HARMADIK FEJEZET

amelyben szegény Dzsoni lába is meg szíve is nagyot nyilallik

NEGYEDIK FEJEZET

amelyben egy gonosz varázslat történik, és sajnos egy
icipicit szegény Dzsoni szeretete is megrendül

ÖTÖDIK FEJEZET

amelyben Ipiapacsról, a hírhedett rablóról kiderül,
hogy szerencsére nagyszerű gömbérezéke van

HATODIK FEJEZET

amelyben Rézbányai Győző többször is megsértődik,
de aztán túljárnak az eszén

HETEDIK FEJEZET

amelyben a tizenkét nagyon testvérrel találkozunk,
és Árnika jól leteremti őket

NYOLCADIK ÉS EGYBEN UTOLSÓ FEJEZET

amelyben minden jóra fordul, és a Százarcú Boszorka
százegyedik arcát is megismerjük

ELSŐ FEJEZET

amelyben egy mese írására szövetkezünk, és a főszereplőket is megismerjük

- Írjál nekem egy mesét.
- Miről?
- A kacsakirályról meg a kacsakirálykisasszonyról.
- Két kacsáról?
- Igazából nem kacsák ám!
- Hanem?
- Valódi király meg valódi királykisasszony. Csak a gonosz boszorkány elvarázsolta őket.
- Miért varázsolta el őket?
- A szegény Dzsoni miatt.
- Ez a szegény Dzsoni egy angol?
- Dehogyan angol! A szegény Dzsoni az a szegény Dzsoni, és kész. Nincsen neki semmije, vándorol a világban, és fűtyörészik.
- És miért kellett e miatt a szegény Dzsoni miatt elvarázsolni a királyt meg a királykisasszonyt?
- Mert a gonosz boszorkány nem akarja, hogy a szegény Dzsoni feleségül vegye Árnikát.
- Ki az az Árnika?
- Hát a királykisasszony, ki volna más!
- Ja, tudom már! Árnika királykisasszony, aki olyan kedves volt, hogy a mosolyától megszelídültek a farkasok meg a medvék; még a szélvihar is elcsendesedett, ha Árnika elmosolyodott. Szerette is mindenki Östör király lányát.
- Milyen király?
- Östör. Nem úgy hívják Árnika apját?
- Dehogyanem. Persze hogy Östör királynak hívják.

Hegyen innen, völgyön túl, völgyön innen, hegyen túl volt egy kerek tó.

A kerek tó mellett királyi kastély, harminchat tornyú, háromszáz ablakos. Ebben a kastélyban lakott Östör király meg a lánya, Árnika. Nagyon igazságos ember volt Östör király. Azt büntette, akit kellett, és azt jutalmazta, aki megérdemelte. De legeslegvilágosabban abból látszik, hogy milyen jó király volt, hogy dühösen soha nem parancsolt senkinek semmit. Ha fölmérgeztették - és ez a királyokkal is elég gyakran megesik -, behúzódott a trónterembe, és azt mondta:

- Most akármit mondok, ne törődjeteK vele, haj, de mérges vagyok, legjobb, ha nem is kerültök a szemem elé, kutya teremtette, mert hátrakötöm a sarkatokat! Tűnjetek el, és számoljatok ezerig, s akkor nézzéteK meg, hogy mérges vagyok-e még.

Na, takarodott is mindenki a trónteremből, a lábuk se érte a kopott perzsaszőnyeget! Az udvari főszámolnok meg odakint a várudvaron szép tempósan elszámolt ezerig. Akkor bekukkantottak Östör királyhoz, többnyire bátran tehették, mert addigra elpárolgott a mérge. Ha mégsem, akkor elordította magát, amikor meglátta, hogy kukkantgatnak rá:

- Takarodjatok, kutyák! - Ilyenkor aztán az udvari főszámolnok még ezerig elszámolt. A király legtöbbször már nyolcszáznyolcvannyolcnál kijött a trónteremből, és azt mondta:

- Ne haragudjatok, ha azt mondtam volna, hogy kutya teremtette meg kutyák, de kutya mérges voltam.

De az ilyen kétezres, vagyis hogy ezernyolcszáznyolcvannyolcas haragok fehérholló-ritkák voltak, mert bölcs ember volt Östör király, hamar elszállt a haragja.

- Hova szállt Östör király haragja?

- Haragországba.

- Ott laknak a haragok?

- Ott. És lesik, hogy valakinek a szívébe szállhassanak. És ha már ott vannak, akkor reszkethet, vörösödhet, puffadhat, ordíthat szegény ember, amíg meg nem pukkad.

- Vagy amíg vissza nem száll a haragja Haragországba.

- Úgy is van. Az a jó, ha idejében visszaszáll.

- És ha valaki egyszer Haragországba téved?

- Hát annak ezer jaj és kín és keserv.

- Miért, jó harag nincs?

- Dehogynem, de még mennyire, hogy van!
- Östör királynak jók voltak a haragjai vagy rosszak?
- Volt neki ilyen is meg olyan is. De most éppen egy jó haragját akartam elmondani.

Egyetlenegyszer történt csak meg, hogy szegény udvari főszámolnoknak kiszáradt a szája a sok számolástól. Ötezerig kellett számolnia. De ez igazán érthető. Ami akkor történt, azon más is fölmérgesedett volna, nemcsak Östör király. Ugyanis egy szép napon beállított a várudvarra két lovag. Csillogott-villogott a sisakjuk, zörgött-börgött az aranyozott páncéljuk, dobolt, kapált, prűszkölt alattuk a két paripa. A nagy csörömpölésre, dobolásra, nyihogásra a palota apraja-nagyja kicsődült az udvarra. Még Östör király meg Árnika is.

- Hát ti? - kérdezte a király.
 - Üdvözljük felségedet, a királyok legnagyobbikát - mondták a lovagok. - És Árnika királykisasszonyt is üdvözljük, a világ legeslegszebb leányát.
 - Nem is vagyok a világon a legeslegszebb - suttogta az apjának Árnika.
 - Nem baj - mondta a király -, egyszer majd lesz valaki, akinek a legeslegszebb leszel. - Azzal a lovagokhoz fordult. - Mit akartok?
 - Felséges király - mondták a lovagok -, a lányodat kérjük feleségül. De tudjuk, hogy csak egyikünk felesége lehet, ezért úgy határoztunk, hogy itt az udvaron életre-halálra megvívunk, s amelyikünk élve marad, azé legyen Árnika.
- Örvendezett az udvari népség, na, egy jó kis csetepatét láthatunk. A két lovag már rántotta is a kardját. Na de korai volt az örvendezés is meg a "kard ki! kard ki!" is.
- Állj! - mondta a király. - Nehogy összeverekedjetez itt nekem!

Leeresztették a lovagok a kardjukat, néztek a királyra.

- Mi az, talán nem akarod hozzánk adni a lányodat?
- Nem én döntöm azt el - mondta a király -, hogy kihez megy a lányom feleségül.
- Hát ki?
- A lányom. Ahhoz megy, akit megszeret. Meg aki őt megszereti. Hiába kaszaboljátok halálra egymást, ha a lányom nem szereti meg a győztest. Ha meg a vesztest szeretné meg, arra még rágondolni is rossz. Inkább hozzá se kezdjetez.
- Azt akarod mondani, hogy a lányodnak nem kell a győztes?

- Amit akartam, megmondtam - mondta a király -, a lányom ahhoz megy feleségül, akit megszeret.

- És ha egy jöttmentet szeret meg? - kérdezték a lovagok. - Egy szegény földönfutót, egy nincstelent, egy senkiházit?

A király arcán már kezdtek gyűlni a piros foltok; láthatta, aki ismerte, hogy azonnal dühbe gurul.

- Akkor egy jöttmenthez, egy szegény földönfutóhoz, egy nincstelenhez, egy senkiházihoz megy feleségül - mondta a szokásosnál kissé hangosabban a király.

- Ez nem királyi gondolkozás - mondták gőgösen a lovagok.

A király most már ordított:

- Nem királyi, emberi! Börtönbe velük, lefejezni mind a kettőt!

Az udvari főszámolnok már el is kezdte: egy, kettő, három... A király meg berontott a trónterembe, annak is a legeslegeldugottabb sarkába, ott dühöngött, dúlt-fúlt, bizony harag szállt a szívébe.

A lovagok meg ijedten összenéztek.

- Minket most lefejeztek?

- Dehogy fejezünk, csak meneküljete, ahogy a lovatok lába bírja - mondta a főudvarnagy.

Az udvari főszámolnok már háromszázharmincháromnál tartott.

A két lovag köd előtte, köd utána, a főszámolnok meg ezerhez ért. Bekukkantottak a kukkantók, de a király még akkor is olyan mérges volt, hogy hozzájuk vágta a koronáját. Csak ötezernél csillapodott le. Akkor aztán kijött a trónteremből, és azt mondta:

- Mintha azt parancsoltam volna mérgemben, hogy fejezzétek le őket. Remélem...

- Persze, felséges királyom - mondta a főudvarnagy - egy ujjal se nyúltunk hozzájuk. Hadd fussanak, amerre látnak.

- Na, hála istennek! - nyugodott meg a király. - Két ilyen gőgös fajankót. Majd épp ilyenekhez adom a lányomat. - És a lányára nézett. - Igaz, Árnika?

Árnika az apjára mosolygott, és azt mondta:

- Köszönöm, édesapám.

- Mert ugye Árnika a szegény Dzsonit fogja megszeretni?
- Én is azt hiszem.
- És mikor jön már a szegény Dzsoni?
- Már jön, már itt van egy közeli erdőben.

<http://mek.niif.hu/02700/02757/02757.htm>

+

KAPCSOLÓDÓ OLDALAK

A MEK-ben található kapcsolódó dokumentumok

Lázár Ervin: A hétfejű tündér

<http://mek.oszk.hu/02700/02732/>

Lázár Ervin: Hapci király

<http://mek.oszk.hu/02700/02731/>

In Memoriam Lázár Ervin [virtuális kiállítás]

<http://mek.oszk.hu/kiallitas/lazar/>

Egyéb kapcsolódó dokumentumok

Digitális Irodalmi Akadémia : Lázár Ervin

<http://www.irodalmiakademia.hu>